

Skriftetal invigningsdagen den 1 februari 2014

av Mariakyrkan i Uddevalla, Sverige

Vi skall nu rikta våra blickar mot förklaringsberget, där säger Petrus:

”Herre, det är gott för oss att vara här.”

Det är många som idag, då denna kyrka skall återinvigas, instämmer i dessa ord och vi skall nu stanna upp inför dem, och säga glädjeämnen men också något som kan upplevas lite jobbigt eller påfrestande.

Men vi går tillbaka och börjar med Petrus.

Det var något som tilltalade honom.

På ett sätt får vi tro att han var vid sina sinnens fulla bruk, men samtidigt måste det ha varit en märklig situation där uppe, som nog inte var helt lätt att smälta, eller ta in och förstå.

De tre lärjungarna fick en skymt av Jesu gudoms fullkomliga makt, suveränitet och härlighet.

Det står om Jesus att ”han förvandlades inför dem: hans ansikte lyste som solen, och hans kläder blev vita som ljuset. Och se, Mose och Elia visade sig för dem, och de samtalade med honom.”

Det är nu, i denna situation, som Petrus säger: ”Herre, det är gott för oss att vara här.”

Nu lämnar vi det jordiska Israel, där denna händelse en gång utspelade sig, men vi lämnar inte själva upplevelsen, utan tar med oss den genom Petrus ord: ”Herre, det är gott för oss att vara här.”

Dessa ord, flyttar vi nu över till nutid, till tron hos olika människor.

Petrus kommentar, är också ett självrannsakande konstaterande, för det visar hur människor ser på sin egen ställning, dels gentemot Gud, och dels gentemot synden.

Det är ju så, att människor trivs oftast i olika miljöer, och vi skall nu titta lite på det.

En människa, som inte lever i tron på Herren Jesus, kan naturligtvis vara döpt, men det är inte samma sak som att vara medveten som sin synd, gentemot Gud.

En sovande syndare, eller en säker syndare, fruktar inte Gud, räknar inte med honom.

Många kan känna till begreppen kyrka, Gud eller kristenhet och faktiskt visa lite vördnad för det.

Det fint att andra tillåter kristna människor att träffas.

Men att ha respekt och acceptera kristendomen, är inte samma sak som att man faktiskt frågar efter syndernas förlåtelse.

När Gud kallar på dessa människor, ja, så är det inte ovanligt att den ena bortförklaringen efter den andra kommer.

Till skillnad från Petrus, trivs inte många av dessa i Guds närhet.

Högmässan anses vara tråkig, prästen för sträng, Bibeln en saga, eller kyrkmänniskor udda.

Många kommentarer kan användas, för att undgå kallelsen till omvändelse och tro.

Faktum är, att människor som stänger sina hjärtan till Gud, öppnar sig för annat, nämligen syndens lockelser och förförelser, och många, inte alla, men många trivs i detta, och instämmer i orden: Det är gott för oss att vara här.

Alla kanske inte vill erkänna det, men om man inte frågar efter syndernas förlåtelse, så hamnar man där.

En människa som däremot börjar lyssna till Guds ord, vistas i hans närhet, börjar be och tar emot altarets sakrament.

Här gör Guds Andes makt, att en kännedom om synden infinner sig.

En obehaglig känsla kommer, när något av de 10 buden överträds.

Det är samvetet som talar, för det uppväckta samvetet har kännedom om synden mot Gud.

En sådan här kristen människa, säger inte när synd begås: Här är gott att vara.

Nej, utan tvärtom skäms och ångrar sig.

Ja, Gud kastar inte bort en människa som bekänner och ångrar sina felsteg.

En människa som vänder sig till Gud i bön och bot, för Jesus skull, blir inte avvissad, utan får ta emot syndernas förlåtelse, och fortsätta leva i sitt dop.

Grannar eller släktingar, kanske inte kan säga när en människa tog emot syndernas förlåtelse, men däremot märker de en skillnad i liv och leverne.

Det finns en ödmjukhet inför livet, inför dagen som kommer, att Gud har en plan med den, att han kan sända någon i ens väg och att man kan få vara hans hjälpande hand för sin nästa.

Det finns här en förnöjsamhet, som gör att Jesu lärjungar accepterar stunden, även då den är jobbig, för de vet att utan Jesus, blir det inte lättare, därför vill de ha honom med sig.

En Jesu lärjunge, som dagligen ödmjukt och gudfruktigt, som tillsammans med församlingen tror och lever med sin Uppståndne Frälsare, instämmer med Petrus ord: ”Herre, det är gott för oss att vara här.”

En Jesu lärjunge som lever med Jesus gör också en annan upptäckt, nämligen att synden finns kvar i hjärtat, även efter omvändelsen.

Det kallas syndafördärvet.

Även detta är en makt att räkna med och ta på största allvar.

Om du t.ex. gör saker som går utanför buden, ser på vissa saker, tänker på något eller handlar fysiskt medvetet, eller låter tungan löpa, och faktiskt gillar det där, ja då har syndens makt börjat få fäste, och med sorg måste jag då säga, att Petrus ord dessvärre går att instämma i syndig mening: Det är gott att vara här.

Ja, människor har alla olika synsätt, på var det är gott, att vara.

Var du än står, kallar Gud dig till sig, för du är skapad av honom, med ett liv utan slut, och han kallar dig till lärjungaskap eller fortsatt lärjungaskap, så...

Vakna upp i tid.

Vänd om medan det går.

Ta vara på dagen, så länge det heter idag.

Stäng inte ditt hjärta för Gud.

Vänd tillbaka till dit dop, i daglig ånger och tro.

Kämpa trons goda kamp och bed om Guds Ande, att han må styrka, hjälpa och leda dig till Kristus.

Ingen mår bra av att stänga in synden hos sig själv.

Kung David ber i Ps. 32: "Så länge jag teg förtvinade mina ben vid min ständiga klagan. Dag och natt var din hand tung över mig, min livskraft försvann som av sommarhetta. Sela. Då uppenbarade jag min synd för dig, jag dolde inte min missgärning. Jag sade: 'Jag vill bekänna mina överträdelser för HERREN.' Då förlät du mig min syndaskuld. Sela."

Det stora och märkliga med den kristna tron, är att vi får lov att bekänna och ta emot syndernas förlåtelse, för så god och barmhärtig är Gud mot sina barn.

Han låter sin nåd förbliva över dem och dig som är här dig idag, genom Jesus Kristus. Vem vill inte då leva och instämma i orden: "Herre, det är gott för oss att vara här."

Låt oss bekänna

Tobias Olsson, komminister